

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci žalobcu **W.**, so sídlom K., IČO: X., zastúpeného J., advokátkou Advokátskej kancelárie P. s.r.o. so sídlom B., IČO: X., proti žalovanému **Sociálna poisťovňa, ústredie, Bratislava**, Ul. 29. augusta č. 8, o poistné, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. augusta 2010, č. k. 24S/25/2010-56, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. augusta 2010, č. k. 24S/25/2010-56, **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **nepriznáva** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 3. augusta 2010, č. k. 24S/25/2010-56, podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou žalobca žiadal o preskúmanie rozhodnutia žalovanej z 19. januára 2010, číslo 322-9914-GC-04/2009 vo veci poistného.

Zistil, že rozhodnutím z 19. januára 2010 číslo 322-9914-GC-04/2009 žalovaná zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočky vo Zvolene z 2. novembra 2009, číslo 7026-2510655609-GC04/09, ktorým podľa § 144 ods. 1 a 2 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon

o sociálnom poistení“), § 123 a § 178 ods. 1 písm. a) bod 8. zákona o sociálnom poistení (v znení zákona č. 43/2004 Z. z.) žalobcovi predpísala za mesiac apríl 2009 poistné spolu v sume 71 120,00 euro, a to poistné na nemocenské poistenie (5 430 euro), poistné na starobné poistenie a príspevky na starobné dôchodkové sporenie (37 376,70 euro), poistné na invalidné poistenie (12 109,60 euro), poistné na poistenie v nezamestnanosti (4 011,20 eur), poistné na úrazové poistenie (1 856,20 euro), poistné na garančné poistenie (481,60 euro) a poistné do rezervného fondu solidarity (9 854,70 euro).

Podľa názoru súdu prvého stupňa bolo riadne preukázané, že žalobca bol povinný zaplatiť poistné za mesiac apríl 2009 30. mája 2009, lebo na výplatu príjmov v registračnom liste zamestnávateľa určil 30. deň v mesiaci. Z dôvodu, že tento deň pripadol na sobotu, poistné mal zaplatiť v pondelok 1. júna 2009. Žalobca nepostupoval podľa § 143 ods. 2 zákona o sociálnom poistení, lebo neuhradil v deň určený na výplatu príjmov poistné a príspevky za mesiac apríl 2009.

Súd prvého stupňa dospel k právnomu záveru, že prvostupňový správny orgán žalovanej nepochybil, keď podľa § 144 ods. 1 a 2 zákona o sociálnom poistení rozhodnutím z 2. novembra 2009 číslo 7026-2510655609-GC04/09 žalobcovi neodvedené poistné za mesiac apríl 2009 predpísal. Takémuto postupu nebránila ani skutočnosť, že dňom 21. mája 2009 bolo proti žalobcovi začaté reštrukturalizačné konanie, lebo § 114 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKR) upravujúci účinky začatia reštrukturalizačného konania nebráni správnomu orgánu po začatí reštrukturalizačného konania predpísať žalobcovi neodvedené poistné. Začatie reštrukturalizačného konania ani samotné rozhodnutie o povolení reštrukturalizácie z 8. júna 2009, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 11. júna 2009 nemá za následok prerušenie správneho konania. Krajský súd poznamenal, že nemôže byť predmetom prieskumu podľa piatej časti druhej hlavy OSP skúmanie, či dlžné poistné je pohľadávkou podľa § 120 ods. 1 ZKR, ktorá vznikla pred začatím reštrukturalizačného konania a ktorá sa prihlasuje v reštrukturalizačnom konaní prihláškou alebo či ide o pohľadávku, ktorá vznikla počas reštrukturalizačného konania, teda tzv. prednostnú pohľadávku podľa § 120 ods. 2 ZKR. Rozhodnutia a postup oboch správnych orgánov preto považoval za zákonné.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol s poukazom na § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nemal úspech, náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca odvolanie. Namietal, že uznesením súdu 21. mája 2009 sa začalo reštrukturalizačné konanie. Pobočka žalovaného vo Zvolene predpísala žalobcovi ako zamestnávateľovi za mesiac apríl 2009 poistné v celkovej sume spolu 71 120 eur. Toto poistné uplatňuje svojvoľne a v rozpore so ZKR ako prednostnú pohľadávku, ktorý postup považuje za nesprávny a preto rozhodnutia žalovanej za nezákonné. Uviedol, že predmetná pohľadávka sa stala splatnou 1. júna 2009, a napriek tomu ju žalovaná podľa § 120 ods. 3 ZKR v reštrukturalizácii neprihlásila, hoci bola na túto skutočnosť upozornená. Tiež namietal, že žalovaná porušila zásadu dvojinstančného konania, lebo pre orgány prvého stupňa vydala záväzný pokyn ako postupovať a rozhodovať vo veci prihlasovania pohľadávok voči úpadcovi po vyhlásení reštrukturalizácie. Krajský súd v Banskej Bystrici vec nesprávne právne posúdil, pretože sa mal zaoberať postupom správneho orgánu od vyhodnotenia pohľadávky až po jeho konečné rozhodnutie. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovel, alebo zmenil ak na to budú dôvody vrátil vec prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že po začatí reštrukturalizačného konania je povinná uplatňovať svoje nároky v súlade so ZKR, na základe ktorého postupovala aj v prípade žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 250s OSP) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 OSP). V konaní podľa piatej časti OSP súd preskúmaval zákonnosť konkrétneho rozhodnutia proti ktorému smeruje žaloba alebo opravný prostriedok (vo veci dôchodkového zabezpečenia). Predmet súdneho konania je teda vymedzený tým, čo bolo predmetom žaloby alebo opravného prostriedku. Inými nárokmi než tými, ktoré boli predmetom rozhodnutia správneho orgánu napadnutého žalobou resp. opravným prostriedkom sa súd nemôže zaoberať.

Zo spisov vyplýva, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia z 19. januára 2010 číslo 322-9914-GC-04/2009, ktorým žalovaná zamietla odvolanie žalobcu z 8. decembra 2009 a súčasne potvrdila rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu z 2. novembra 2009 číslo 7026-2510655609-GC04/09 o predpísaní poistného za obdobie apríl 2009 s povinnosťou v lehote 30 dní poistné zaplatiť na účet sociálnej poisťovne. Vzhľadom na znenie § 244 OSP krajský súd v správnom súdnictve bol povinný na základe žaloby preskúmať zákonnosť uvedených rozhodnutí žalovanej, teda musel skúmať, či žalovaná rozhodla vecne správne, keď žalobcovi predpísala poistné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že krajský súd v napadnutom rozsudku v dostatočnom rozsahu preskúmal napadnuté rozhodnutie odporkyne a v odôvodnení sa zaoberal námietkami žalobcu uvedenými v žalobe, ktoré sú v zásade rovnaké ako dôvody, uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu. Z uvedeného dôvodu skutkový stav uvedený v rozsudku súdu prvého stupňa považuje za dostatočne zistený a dôvody, ktoré sú v rozsudku uvedené, tiež považuje za správne.

Odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 OSP doplňuje, že obsahom spisu bolo dostatočne preukázané, že žalobca ako povinná osoba vôbec neodviedol žalovanej poistné a príspevky za mesiac apríl 2009, ktoré podľa § 143 ods. 2 zákona o sociálnom poistení a podľa § 28 ods. 2 zákona č. 43/2004 Z.z. o starobnom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov boli splatné 1. júna 2009. Žalovaná preto nepochybila, keď zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie, ktorým bola podľa § 144 ods. 1 zákona o sociálnom poistení uložená žalobcovi povinnosť zaplatiť poistné v celkovej sume 71 120 euro, pričom žalobca správnosť výšky poistného nenamietal.

V konaní o preskúmanie zákonnosti správneho orgánu o predpísanom poistnom podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku súd v správnom súdnictve nie je oprávnený preskúmať správnosť ďalšieho postupu žalovanej o pohľadávke, ktorá je predmetom sporu v reštrukturalizačnom konaní, pričom ani ustanovenie § 114 ZKR nebráni preskúmaniu zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa nezistil nezákonnosť oboch preskúmaných rozhodnutí správneho orgánu, preto odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Žalobcovi odvolací súd nepriznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP, lebo v odvolacom konaní nemal úspech.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2011

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová